

VÍKEND V POHRANIČÍ

in.ihned.cz/cr

Tipy

To nejlepší ze Šumavy

Následující výběr je subjektivní a chce upozornit na nejzajímavější šumavské lokality. Krásných míst je na Šumavě ale samozřejmě mnohem víc.

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK (POLEDNÍK)

Daleké výhledy

Skvělý výhled poskytuje vrchol Velkého Javoru (Grosser Arber, 1456 m), nejvyšší hory celé Šumavy. Nejčastěji za jasných podzimních dnů se tu před výletníky otevírá dokonce panorama Alp. V Čechách je prvořadým vyhlídkovým bodem Poledník (1315 m), kde byla na rozlednu upravena bývalá vojenská odposlechová věž. A do třetice: rozhledna Mol-daublick na Sulzbergu (1041 m) v Rakousku poskytuje opravdu nevšední pohled přes hranici na vodní nádrž Lipno.

Hrady a zříceniny

Krajině nad pravým břehem Lipna vévodí Vítkův kámen, nejvýše položená zřícenina v Česku (1030 m). K Vítkovu kameni, stejně jako k další šumavské hradní stavbě, Kašperku, se nedá dojet autem – odměnou za výstup vám bude v obou případech jen minimum návštěvníků. To se ovšem nedá říci o zřícenině hradu Weissenstein, založeného nad německým městem Regen snad kolem roku 1100. Ruina se nachází přímo na geologicky zajímavém křemenném valu, tzv. Pfahlu.

Kde teče voda

Divoké údolí Vydry mezi Antýglem a Čeňkovou pilou s tisíci obrovských kamenů sotva najde konkurenci: nejlépe je vydat se sem za jarního tání, kdy tu spouští temné hnědé vody divoce hřmí. Méně dravé, o to tajemněji, působí soutěska Teufelsloch (Děblova díra) v Německu pod Luzným. Voda se tu ztrácí v podzemí pod obrovskými mechovitými balvany. Dílem nikoli děblovým, ale přesvědčivě lidským je Schwarzenberský kanál, postavený koncem 18. století k plavení dříví. Technicky vynikající stavba, několikrát překračující česko-rakouskou hranici, dnes sice už neslouží původnímu účelu, ale stezka podél kanálu je oblíbená zejména mezi cyklisty.

narodil v hornorakouském Haidu, ale větší část života prožil v Čechách, zejména v Plzni, a psal česky i německy. Zatímco díla ve světě známějšího Stiftera se týkají Šumavy jen zčásti, Klostermann vycházel ve své tvorbě téměř výhradně z šumavských reálií.

Při dnešních toulkách Šumavou narazíme častěji na Stifterovo jméno. Jeho rodný dům v Horní Plané je jako památník otevřený veřejnosti a nad Plešným jezerem, uprostřed nekonečných lešů, se tyčí nedávno opravený Stifterův obelisk, zřízený už v roce 1877. Stifterovo jméno nese i turistická stezka u česko-německo-rakouského trojmezí. Klostermannovo dílo připomíná zejména expozice v odlehlé hájence na Březníku pod Luzným – tam, kde se odehrává jeho snad nejznámější román Ze světa lesních samot.

Šumava symbolů

Okolí hraniční čáry je i dnes na Šumavě nabité napětím a energií. Viditelným symbolem rozdělení a opětného srůstání české a německé Šumavy je například nádraží v Železně Rudě/Bayerisch Eisenstein: hraniční linie tu prochází přímo nádražní budovou. Téměř čtyřicet let, od roku 1953, tu však byl z české strany provoz přerušen a koleje přehrazeny ostnatými dráty. Dnes tu zase jezdí vlaky z obou stran a pohnutou historii této horské železnice připomíná malá výstava v německé části hraničního nádraží.

Jiným neuralgickým hraničním bodem byl vrchol Trístoličníku (Dreisesselberg), 1311 metrů nad mořem. Zatímco vrcholové skály jsou několik desítek metrů na německém území, turistická chata je na hranici „nalepená“ tak těsně, že za totality byla ze tří stran obehnaná hraničním plotem. Dnes lze na Trístoličník volně vystoupit z obou stran, výstup z Čech vede podél hraničních patníků.

Prostor mnoha českých osad, které se po roce 1948 octly v hraničním pásmu a komunistická moc je posléze nechala vyhodit do

Velký Javor, nejvyšší vrchol Šumavy a Bavorského lesa, poskytuje jedinečný kruhový rozhled.

povětrí, byl po roce 1989 v řadě případů pietně upraven. Za všechny jmenujme Knížecí Pláně (Fürstenhut) jižně od Kvildy. Před 2. světovou válkou žilo zde, ve výšce 1000 m na náhorní planině, asi 800 obyvatel. Obec měla mimo jiné kamenný kostel, poštu, hostince i školu. Knížecí Pláně přestaly de facto existovat už po vysídlení Němců, ale dílo zkázy dokončily až komunistické demoliční čety v 60. letech, kdy tu nezůstal kámen na kameni. Dnes tu najdete pietně obnovený hřbitov a na místě zničeného kostela alespoň symbolický kříž: memento minulosti – a naděje do budoucnosti. ■

ŠTĚPÁN VÍTEK

Typické šumavské stavení v Palvínově u Hartmanic